1. Услышав сие, все цари, которые за Иорданом, на горе и на равнине и по всему берегу великого моря, близ Ливана, Хеттеи, Аморреи, Хананеи, Ферезеи, Евеи и Иевусеи,
УПО: І сталося, коли це почули всі царі, що по той бік Йордану, на горі та на поділлі, та на всім березі Великого моря навпроти Ливану: хіттеянин, і амореянин, ханаанеянин, періззеянин, хіввеянин і євусеянин,
KJV: And it came to pass, when all the kings which were on this side Jordan, in the hills, and in the valleys, and in all the coasts of the great sea over against Lebanon, the Hittite, and the Amorite, the Canaanite, the Perizzite, the Hivite, and the Jebusite, heard thereof;

2. собрались вместе, дабы единодушно сразиться с Иисусом и Израилем.
УПО: то вони зібралися разом, щоб однодушно воювати проти Ісуса та проти Ізраїля.
KJV: That they gathered themselves together, to fight with Joshua and with Israel, with one accord.

3. Но жители Гаваона, услышав, что Иисус сделал с Иерихоном и Гаем,
УПО: А мешканці Ґів'ону почули, що Ісус зробив Єрихонові та Аєві,
KJV: And when the inhabitants of Gibeon heard what Joshua had done unto Jericho and to Ai,

4. употребили хитрость: пошли, запаслись хлебом на дорогу и положили ветхие мешки на ослов своих и ветхие, изорванные и заплатанные мехи вина;
УПО: то зробили й вони хитрість. І пішли вони, і забезпечились живністю на дорогу, і взяли повитирані мішки для ослів своїх, і бурдюки для вина повитирані, і потріскані, і пов'язані,
KJV: They did work wilily, and went and made as if they had been ambassadors, and took old sacks upon their asses, and wine bottles, old, and rent, and bound up;

5. и обувь на ногах их была ветхая с заплатами, и одежда на них ветхая; и весь дорожный хлеб их был сухой и заплесневелый.
УПО: і взуття повитиране та полатане на їхніх ногах, і одежа на них поношена, а ввесь хліб їхньої поживи на дорогу був сухий, запліснілий.
KJV: And old shoes and clouted upon their feet, and old garments upon them; and all the bread of their provision was dry and mouldy.

6. Они пришли к Иисусу в стан [Израильский] в Галгал и сказали ему и всем

Израильтянам: из весьма дальней земли пришли мы; итак заключите с нами союз.
УПО: І пішли вони до Ісуса, до табору в Ґілґалі, та й сказали до нього та до мужів Ізраїлевих: Ми прийшли з далекого краю, а ви тепер складіть з нами умову.
KJV: And they went to Joshua unto the camp at Gilgal, and said unto him, and to the men of Israel, We be come from a far country: now therefore make ye a league with us.

7. Израильтяне же сказали Евеям: может быть, вы живете близ нас? как нам заключить с вами союз?
УПО: І сказали Ізраїлеві мужі до хіввеян: Може ви сидите поблизу нас, то як ми складемо з вами умову?
KJV: And the men of Israel said unto the Hivites, Peradventure ye dwell among us; and how shall we make a league with you?

8. Они сказали Иисусу: мы рабы твои. Иисус же сказал им: кто вы и откуда пришли?
УПО: І сказали вони до Ісуса: Ми твої раби. А Ісус сказав до них: Хто ви та звідки приходите?
KJV: And they said unto Joshua, We are thy servants. And Joshua said unto them, Who are ye? and from whence come ye?

9. Они сказали ему: из весьма дальней земли пришли рабы твои во имя Господа Бога твоего; ибо мы слышали славу Его и все, что сделал Он в Египте,
УПО: І вони сказали йому: З дуже далекого краю прийшли твої раби до Ймення Господа, Бога твого, бо ми чули чутку про Нього, і все, що Він зробив був в Єгипті,
KJV: And they said unto him, From a very far country thy servants are come because of the name of the LORD thy God: for we have heard the fame of him, and all that he did in Egypt,

10. и все, что Он сделал двум царям Аморрейским, которые по ту сторону Иордана, Сигону, царю Есевонскому, и Огу, царю Васанскому, который [жил] в Астарофе.
УПО: і все, що Він зробив двом аморейським царям, що по той бік Йордану, Сигонові, цареві хешбонському, та Оґові, цареві башанському, що в Аштароті.
KJV: And all that he did to the two kings of the Amorites, that were beyond Jordan, to Sihon king of Heshbon, and to Og king of Bashan, which was at Ashtaroth.

11. [Слыша сие], старейшины наши и все жители нашей земли сказали нам: возьмите в руки ваши хлеба на дорогу и пойдите навстречу им и скажите им: `мы рабы ваши; итак заключите с нами союз`.

УПО: І сказали до нас наші старші та всі мешканці нашого краю, говорячи: Візьміть у свою руку поживу на дорогу, і йдіть навпроти них та й скажете їм: Ми ваші раби, а тепер складіть із нами умову.
KJV: Wherefore our elders and all the inhabitants of our country spake to us, saying, Take victuals with you for the journey, and go to meet them, and say unto them, We are your servants: therefore now make ye a league with us.

12. Этот хлеб наш из домов наших мы взяли теплый в тот день, когда пошли к вам, а теперь вот, он сделался сухой и заплесневелый;
УПО: Оце наш хліб: теплим ми забезпечилися ним у поживу на дорогу з наших домів у день нашого виходу, щоб іти до вас, а тепер ось він висох і став запліснілий.
KJV: This our bread we took hot for our provision out of our houses on the day we came forth to go unto you; but now, behold, it is dry, and it is mouldy:

13. и эти мехи с вином, которые мы налили новые, вот, изорвались; и эта одежда наша и обувь наша обветшала от весьма дальней дороги.
УПО: А ці бурдюки вина, що понаповнювали ми нові, ось подерлися! А ось одежа наша та взуття наше повитиралося від цієї дуже далекої дороги.
KJV: And these bottles of wine, which we filled, were new; and, behold, they be rent: and these our garments and our shoes are become old by reason of the very long journey.

14. Израильтяне взяли их хлеба, а Господа не вопросили.
УПО: І взяли люди з їхньої поживи на дорогу, а Господніх уст не питали.
KJV: And the men took of their victuals, and asked not counsel at the mouth of the LORD.

15. И заключил Иисус с ними мир и постановил с ними условие в том, что он сохранит им жизнь; и поклялись им начальники общества.
УПО: І вчинив їм Ісус мир, і склав з ними умову, щоб зоставити їх при житті, і присягнули їм начальники громади.
KJV: And Joshua made peace with them, and made a league with them, to let them live: and the princes of the congregation sware unto them.

16. А чрез три дня, как заключили они с ними союз, услышали, что они соседи их и живут близ них;
УПО: І сталося по трьох днях по тому, як склали з ними умову, то почули, що близькі вони до нього, і сидять вони поміж ними.

KJV: And it came to pass at the end of three days after they had made a league with them, that they heard that they were their neighbors, and that they dwelt among them.

17. ибо сыны Израилевы, отправившись в путь, пришли в города их на третий день; города же их [были]: Гаваон, Кефира, Беероф и Кириаф-Иарим.
УПО: І рушили Ізраїлеві сини, і третього дня прибули до їхніх міст. А їхні міста: Ґів'он, і Кефіра, і Беерот, і Кір'ят-Єарім.
KJV: And the children of Israel journeyed, and came unto their cities on the third day. Now their cities were Gibeon, and Chephirah, and Beeroth, and Kirjathjearim.

18. сыны Израилевы не побили их, потому что начальники общества клялись им Господом Богом Израилевым. За это все общество [Израилево] возроптало на начальников.
УПО: І не повбивали їх Ізраїлеві сини, бо начальники громади присягли були їм Господом, Богом Ізраїля. І нарікала вся громада на начальників.
KJV: And the children of Israel smote them not, because the princes of the congregation had sworn unto them by the LORD God of Israel. And all the congregation murmured against the princes.

19. Все начальники сказали всему обществу: мы клялись им Господом Богом Израилевым и потому не можем коснуться их;
УПО: І сказали всі начальники до всієї громади: Ми присягнули їм Господом, Богом Ізраїля, а тепер ми не можемо доторкнутися до них.
KJV: But all the princes said unto all the congregation, We have sworn unto them by the LORD God of Israel: now therefore we may not touch them.

20. а вот что сделаем с ними: оставим их в живых, чтобы не постиг нас гнев за клятву, которою мы клялись им.
УПО: Оце зробімо їм, позоставимо їх при житті, і не буде на нас гніву за присягу, що ми присягнули їм.
KJV: This we will do to them; we will even let them live, lest wrath be upon us, because of the oath which we sware unto them.

21. И сказали им начальники: пусть они живут, но будут рубить дрова и черпать воду для всего общества. [И сделало все общество] так, как сказали им начальники.
УПО: І сказали до них начальники: Нехай вони живуть. І стали вони рубати дрова та

носити воду для всієї громади, як говорили їм начальники.
KJV: And the princes said unto them, Let them live; but let them be hewers of wood and drawers of water unto all the congregation; as the princes had promised them.

22. Иисус призвал их и сказал: для чего вы обманули нас, сказав: `мы весьма далеко от вас`, тогда как вы живете близ нас?
УПО: І покликав їх Ісус, і промовляв до них, говорячи: Чому ви обманили нас, говорячи: Ми дуже далекі від вас, а ви ось сидите серед нас?
KJV: And Joshua called for them, and he spake unto them, saying, Wherefore have ye beguiled us, saying, We are very far from you; when ye dwell among us?

23. за это прокляты вы! без конца вы будете рабами, будете рубить дрова и черпать воду для дома Бога моего!
УПО: А тепер ви прокляті, і не переведеться з-посеред вас раб, і рубачі дров, і носії води для дому Бога мого.
KJV: Now therefore ye are cursed, and there shall none of you be freed from being bondmen, and hewers of wood and drawers of water for the house of my God.

24. Они в ответ Иисусу сказали: дошло до сведения рабов твоих, что Господь Бог твой повелел Моисею, рабу Своему, дать вам всю землю и погубить всех жителей сей земли пред лицем вашим; посему мы весьма боялись, чтобы вы не лишили нас жизни, и сделали это дело;
УПО: А вони відповіли Ісусові та й сказали: Бо справді виявлено рабам твоїм, що Господь, Бог твій, наказав Мойсеєві, Своєму рабові, дати вам увесь цей Край, і вигубити всіх мешканців цієї землі перед вами. І ми дуже налякалися за своє життя зо страху перед вами, і зробили оцю річ.
KJV: And they answered Joshua, and said, Because it was certainly told thy servants, how that the LORD thy God commanded his servant Moses to give you all the land, and to destroy all the inhabitants of the land from before you, therefore we were sore afraid of our lives because of you, and have done this thing.

25. теперь вот мы в руке твоей: как лучше и справедливее тебе покажется поступить с нами, так и поступи.
УПО: А тепер ми оце в руці твоїй: як добре, і як справедливо в очах твоїх учинити нам, учини.
KJV: And now, behold, we are in thine hand: as it seemeth good and right unto thee to do unto us, do.

26. И поступил с ними так: избавил их от руки сынов Израилевых, и они не умертвили их;
УПО: І він зробив їм так, і врятував їх від руки Ізраїлевих синів, і не повбивали їх.
KJV: And so did he unto them, and delivered them out of the hand of the children of Israel, that they slew them not.

27. и определил в тот день Иисус, чтобы они рубили дрова и черпали воду для общества и для жертвенника Господня; --посему жители Гаваона сделались дровосеками и водоносами для жертвенника Божия, --даже до сего дня, на месте, какое ни избрал бы [Господь].
УПО: І дав їх Ісус того дня за рубачів дров та за носіїв води для громади й для Господнього жертівника, і так є аж до цього дня, до місця, яке він вибере.
KJV: And Joshua made them that day hewers of wood and drawers of water for the congregation, and for the altar of the LORD, even unto this day, in the place which he should choose.